

Jednou za tisíc let

Znouzectnost

Tak jako soumar v dalekém Tibetu,
to, co mi naložíte, unesu na hřbetu
tak jako zvířete v daleké zemi
nikdo se nezeptá, jak vlastně je mi
a nežli skončím u konce s dechem
v dřevěné bedně pobité plechem
zalepím závěť do obálky
a pustím se do předem prohrané války

Jednou za tisíc let zázrak se stává
chvíle jen pouhá - zůstane dým
prosím tě, přemýšlej, pomoz mi hádat
proč se to děje, čím je to čím
co se to děje, děje, děje, co se to děje, děje, děje

Kam se to poděli tři mušketýři,
co byli čtyři a nebo snad pět
jedno je jisté - jeden je málo
na to mít sílu dobývat svět
za všechny jeden a všichni za jednoho,
ten, na kom záleží, není kardinál
nicota v dáli nabývá síly,
co se to tu děje - no sakra krucinál

Jednou za tisíc let...

U cesty do bláta dopadla hvězda,
je trochu ohnutá a místy zrezlá
s děravým kapesníkem a pikslou sidolu
kleknu si na kolena do škarpy pomalu
vytáhnu z bláta rezavou hvězdu,
co jste ji zahodili v bázlivém gestu
stanu se pěšákem na cizí šachovnici,
připnu si pistole a vyjdu na ulici

Jednou za tisíc let...